

Mas del camí de Salou, Macià Vila Mateu i el Mas Boule

El carrer dels Antiquaris de Reus | Google Maps

Macià Vila Mateu, fabricant, arribà a Reus el 1827 i conegué personalment Joan Prim. Vila fou el primer a formar la societat Matias Vila i Subirà, posteriorment Vila Prats Cia., i que el 1852 es transformaria en La Febril Algodonera, situada al carrer de Sant Joan, 17, i després al 34, cantonada amb l'actual carrer del Vapor Vell. Era, per tant, la fàbrica del Vapor Vell.

Prim fou un dels inversors a La Febril Algodonera (30 de maig del 1856). En una de les cartes que Prim adreçà a Macià Vila li digué: "Escucha, tengo mucho dinero y necesito meterlo en alguna parte que produzca un 10%". En el llibre de l'historiador Daniel Pinyol i Redondo es recullen les cartes que es conserven a l'arxiu. Una de les conclusions que n'extreu és que, en el fons, Prim ho feia tot "per als seus"... En bona part fou el preu pel servei i els voluntaris catalans a la guerra colonitzadora de Tetuan, Wad Ras i d'altres. Prim havia deixat molts diners a Macià Vila per a la seva carrera política.

El 1851, Macià Vila Mateu comprà les terres de Josepa de Mac, situades a la partida Quarterades, que havien estat adquirides el 15 d'octubre del 1846 per 19.600 lliures catalanes. Reus tenia, a mitjan segle XIX, 28.000 habitants. La participació de la indústria Mateu en la companyia de Gas Reusense fou vital.

La finca tenia al sud les terres de Miquel Mercader; a l'oest, la carretera nova Reus-Salou, i al nord, Miquel d'Aixemús. Segons explica Pere Benavent de Barberà en el llibre *Macià Vila Mateu* (1966), Vila va fer construir la finca a l'arquitecte municipal de Tarragona, Francesc Rosell, amb obra menor de Francesc Llauredó, originari de Maspujols, i Antoni Molner. El jardiner d'Elx Vicent Roca va aportar "arbustos y semillas" i 200 palmeres, 14 de les quals majors. Encara avui

---

algunes es poden veure al barri Fortuny. Les obres van durar tres anys, del 1851 al 1853. Segons Benavent, l'estany navegable, alimentat per la mina, va ser fet en temps de Macià Vila i no pas de la família Boule, com alguns havien afirmat. Es van baixar dels avencs de la Febró per les coves del llac.

La societat Pablo Oliva Bages-Josep Boule s'havia dissolt el 7 de febrer del 1867. Oliva va rebre de Moncet 18.000 escuts (notari Bassedes, 29 d'abril del 1867, document 333). És l'esplendor dels Boule, amb exportacions a Bristol i Liverpool amb la marca Pipas P. O. y B. i Fournier de París. Llavors Boule tenia casa al carrer de Sant Salvador, 12.

Aquell hort, al número 7 i 8, amb parets a dues cares, era modern. Tenia arbres i fruiters, i uns 16 jornals (notari Sostres, 14 de gener del 1876). Macià Vila s'havia mort el 25 de gener del 1865, i la Sra. Maria Barberà Boada, de 50, vídua de Matias Vila, va vendre la finca de la carretera de Salou a Josep Boule Moncet, de 52 anys, el 28 de novembre del 1876 (notari Plàcid Bassedes Saludes, document 795). Era una finca amb "estanque, invernals y acueducto". Barberà, de fet, va vendre dues finques al preu de 100.000 pessetes; la segona, situada a Les Empresarials, a Bellisens. En canvi, Pere Benavent situa aquesta venda el 25 de novembre del 1871.

Ramon Mayner Socias, de Bellvei del Penedès, fou el successor de Boule. Primer s'ha de parlar de Lluís Quer Cugat, marit d'Adelaida Boule, que en teoria ocupava la finca de la seva família perquè ell va estar molts anys a Anglaterra pels negocis. Per tant, era casat amb una de les quatre filles de Boule.

L'abril del 1912 Mister Pearson anà al Mas Boule a signar la compra de les accions de l'Electra Reusenca i aquesta empresa passà a ser, posteriorment, La Canadiense. Riegos y Fuerza del Ebro. Ramon Mayner fou un dels principals actors en la baixada de la línia Seròs-Reus amb receptora a la mineta del Mas Martorell (1916-1918).

A la finca, en els darrers temps, hi hagué la planta baixa de la parròquia del barri Fortuny; en tenim testimoni per mossèn Frederic Bara Cortiella.

Els anys 50, l'edifici Boule tenia una servitud que Josep Farré Capdevila reflecteix en el seu llibre: mossèn Josep Paniello Charlez hi deia missa, amb comunions, casaments i diverses celebracions. Era una dependència de la parròquia de Sant Francesc amb mecenatge del Patronat de Sant Pau, de Tarragona, cardenal Ochotorena, amb classes a les plantes primera i segona del col·legi, amb aules de pàrvuls. Els mestres eren, entre altres, Montserrat Llauredó; Assumpció Vernis Mestres, de Vilaplana, i el mateix Josep Farré Capdevila. Ara l'espai correspon, en part, al carrer dels Antiquaris.